

Un equip immaculat

El CF Vilobí, dirigit per Javi García, és l'únic conjunt sènior de Catalunya que ha acabat la lliga sense cedir ni un punt

Els jugadors del Vilobí, celebrant un gol. Foto: DAVID BORRAT.

No és el Vilobí que tots coneixíem (nascut el 1975 i clausurat el 2004), el qual, amb Josep Panella al centre d'operacions, va pujar graó a graó fins arribar a disputar una fase d'ascens per pujar a segona B i també va esdevenir un club de referència a Catalunya en el futbol de base. El Vilobí que enguany ha tornat a situar la petita localitat selvatana en el mapa futbolístic per la seva gesta esportiva –32 victòries en 32 partits, encara que hagi estat a 3a regional– no conserva ni el nom ni l'escut ni tampoc la indumentària (vesteix una samarreta amb ratlles blaves i negres, com l'Inter de Milà) del predecessor. «Hi ha bones relacions i col·laboració amb la gent que dirigia l'altre club, però sempre s'ha volgut separar un de l'altre. Fins i tot amb els colors», explica el president, Josep Casteyó, la intenció del qual era conservar el verd i el blanc.

L'estrella del FC Vilobí no la té al camp, sinó a la banqueta. Javi García, l'exjugador de l'Espanyol, el Palamós, l'Hospitalet i el Girona és qui ha dirigit els destins d'un equip imbatible en què el bloc ha prevalgut per sobre de totes les coses: «El jugador amb més currículum és David Vendrell, que va jugar a tercera amb el Cassà i a preferent amb el Farners», indica el tècnic, amb el títol estatal a la butxaca des de l'estiu del 2010 i amb moltes ganes d'evolucionar, però sense presses: «La meva primera experiència a la banqueta va ser a tercera (el Banyoles) i va acabar molt malament. Tinc expectatives, però no busco res. Si surt alguna cosa, en parlarem. I si no, al Vilobí hi estic encantat.»

Javi García va voler valorar el mèrit de no haver cedit ni un punt: «Aquí tothom té una altra vida, i ningú es va deixar anar ni quan faltant cinc jornades ja érem campions. I tots els que estem aquí hi estem per 0 euros. No cobrem ni la benzina.» El tècnic reconeix que va veure trontollar la immaculada trajectòria «quatre o cinc vegades, i no hauria estat gens injust». En recorda especialment dues: «Contra el Tossa, tot i ser superiors, no vam marcar l'1-0 fins al minut 92 o 93, de falta directa. I també a casa, contra el Tordera, nosaltres amb deu i guanyant 2-1, ens vam salvar dues vegades de miracle del 2-2.» Va qualificar d'heroïcitat el que ha fet l'equip: «És que és molt fàcil tenir un mal dia o que qualsevol rival et pugui empatar o guanyar.»

Modèstia i austeritat. El president del CF Vilobí lamenta que, tot i que no hi ha ningú que vegi ni cinc, les despeses anuals pugen a 8.000 euros entre arbitratges, fitxes, revisions, material i algun sopar. «I no volem gastar més ni emmirallar-nos en el passat. Vam néixer modestos i continuarem modestos», explica Casteyó, a qui li fa certa gràcia veure quina pot ser la resposta de l'equip el curs vinent en la nova categoria: «El poble dóna pel que dóna i no podem estar gaire més amunt que de 3a catalana, però tenim un entrenador que es un fenomen i que vol guanyar sempre.» Fundat el 2007, Casteyó va recordar l'origen del FC Vilobí: «Érem una quinzena de joves prenent cubates en una terrassa, per la festa major, i ens vam preguntar per què no fèiem un club aprofitant que teníem un magnífic camp de gespa que ningú utilitzava. I vam posar-hi fil a l'agulla...»

josep casteyó

Publicat a:

-El 9 Esportiu Comarques Gironines 02-06-2011 Pàgina 9

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/8-esports/52-futbol-catala/418837-un-equip-immaculat.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss